

JAK NIE STAĆ SIĘ OFIARĄ HANDLU LUDŹMI?

Zanim wybierzemy się za granicę do pracy PAMIĘTAJMY, aby:

- Dopelnąć wszelkich formalności (sprawdź ważność swojego paszportu - jeśli wyjeżdżasz na jego podstawie i ewentualnych pozwoleń, zgromadź inne konieczne do podjęcia pracy dokumenty np.: zaświadczenia potwierdzające Twoje kwalifikacje zawodowe).
- Ubezpieczyć się (od następstw nieszczęśliwych wypadków i ewentualnych kosztów leczenia).
- Sprawdzić, czy pośrednik (firma pośrednicząca) oferujący Ci pracę działa legalnie, tzn. czy jest zarejestrowany w KRAZ (Krajowy Rejestr Agencji Zatrudnienia) i posiada odpowiedni certyfikat (od 1 listopada 2005 certyfikaty wydaje Urząd Marszałka Województwa).
- Upewnić się, że Twój pracodawca istnieje!
- Dowiedzieć się o nim jak najwięcej - najlepiej od pośrednika. Poproś o adres, numer telefonu. Skontaktuj się z nim.
- Dowiedzieć się, na co możesz liczyć ze strony pośrednika w razie kłopotów w pracy (np. w sytuacji, kiedy praca jest inna niż oferowana lub masz problemy z pracodawcą). Poproś o zobowiązanie na piśmie.
- Dokładnie czytać wszystkie dokumenty, które pokazuje Ci pośrednik, zwłaszcza te, które masz podpisać. Jeśli czegoś nie rozumiesz - pytaj!
- Jeśli dajesz pośrednikowi pieniądze, zawsze domagaj się pokwitowania!
- Zrób kserokopię dokumentów, które ze sobą zabierasz (paszportu, dowodu osobistego, wiz, pozwolenia na pracę, umowy o pracę) i zostaw bliskim (osobom, którym ufasz). Dołącz do dokumentów aktualną fotografię.
- Zostaw też adres, pod którym będziesz przebywać za granicą, numer telefonu, imię i nazwisko pracodawcy oraz nazwiska i adresy osób, z którymi wyjeżdżasz (lepiej nie wyruszać w pojedynkę). Informuj bliskich o zmianach adresu i miejsca pracy.
- Ustal częstotliwość kontaktów telefonicznych z bliskimi (osobami, którym ufasz) np. raz w tygodniu o określonej porze. Ustal hasło, którym się posłużysz w przypadku ewentualnych kłopotów i niemożności powiedzenia tego wprost przez telefon: np. przekazaj pozdrowienia dla kogoś, kto nie istnieje.

Zabierz ze sobą:

1. Adres i numer telefonu najbliższego polskiego konsulatu w kraju, do którego jedziesz. W razie jakichkolwiek kłopotów tam otrzymasz pomoc.
2. Słownik lub rozmówki - jeśli nie jesteś pewna, czy dasz sobie radę z miejscowym językiem.
3. Numer telefonu Poland direct z kraju, do którego jedziesz. Za minimalną opłatą lub za darmo będziesz mogła zatelefonować do Polski – tylko na numer telefonu stacjonarnego – nie komórki - o ile osoba, do której dzwonisz zgodzi się zapłacić za rozmowę. Telefonistka, która połączy rozmowę mówi po polsku.
4. Numer telefonu organizacji pomagającej kobietom, migrantom czy osobom poszkodowanym w wyniku przestępstwa. Zwykle w takiej organizacji można uzyskać poradę i pomoc.
5. Europejską Kartę Ubezpieczenia Zdrowotnego, która jest potwierdzeniem ubezpieczenia w Narodowym Funduszu Zdrowia i jest uznawana w krajach Unii Europejskiej. Jeśli podczas pobytu za granicą zachorujesz NFZ pokryje koszty leczenia. Jednak nie wszystkie! Przed wyjazdem upewnij się, jakiego rodzaju koszty leczenia za granicą mogą być pokryte przez NFZ.
6. Telefon komórkowy z aktywnym roamingiem.
7. Pieniądze (może to być także karta kredytowa lub czek). Zapas na „czarną godzinę”, aby miała za co wrócić do Polski.

Pamiętaj - za granicą:

- Nikt więc, nie ma prawa więzić Cię, przetrzymywać ani zmuszać do czegokolwiek - także do pracy!
- Masz prawo do obrony swoich praw!
- Jeśli trafiłaś na policję - czy to jako poszkodowana czy jako podejrzana, masz prawo do tłumacza - domagaj się tego.